

BOEKBESPREKING.

Otto Hölzl, Die Molluskenfauna der oberbayerischen marinen Oligozänmolasse zwischen Isar und Inn und ihre stratigraphische Auswertung. Geologica Bavarica nr. 50, herausgegeben vom Bayer. Geologischen Landesamt, München 1962, 275 pp., 12 platen.

Bovengenoemd boek werd door het Natuurhistorisch Museum, Rotterdam, via een van de grote Nederlandse antiquariaten aangeschaft en verdient zeker een bespreking, aangezien het ook voor Nederlandse palaeontologen een zeer belangrijk werk is.

De auteur bewerkt de stratigrafie van de oligocene afzettingen (Rupelien en Chattien) van de betreffende streek aan de hand van de fossielinhoud. De principes hiervan geeft hij als volgt weer (p. 218):

"Die definitive Einordnung in das stratigraphische Zeitschema gründet sich vorwiegend auf die artenreiche Molluskenfauna und deren regionale Verbreitung, sowie auf einen Vergleich dieser Fauna mit der Fauna, die in den zeitlich äquivalenten nördlichen Ablagerungsräumen der klassischen Typuslokalitäten des Rupels und Chatt auftritt."

Na een voorwoord en een inleiding bespreekt Hölzl de belangrijkste vindplaatsen aan de hand van profielen en fossielinhoud (27 pp.). Dan volgt een palaeontologisch deel, waarin alle aangetroffen soorten worden besproken. Dit zijn in totaal 202 soorten mollusken en 17 soorten echi-
nodermata, bryozoa en vertebrata. Er worden bij de mollusken 31 nieuwe soorten of variëteiten beschreven. In het palaeontologische deel is de moderne nomenclatuur opvallend. De soortbeschrijvingen zijn goed, terwijl gewoonlijk voldoende synoniemen worden vermeld.

In een stratigrafisch deel worden tenslotte de verschillende afzettingen onderverdeeld, hetgeen vooral bij het Chattien goed mogelijk blijkt.

Enkele kleine bezwaren moeten toch worden vermeld: bij het bestuderen van dit werk zou een kaart met een topografie van de vele genoemde vindplaatsen erg van pas komen, vooral voor diegenen die de genoemde streek niet kennen. Hoewel de fossielen meestal slecht geconserveerd zijn, meest als schelpkernen, hadden de afbeeldingen toch zeker beter kunnen zijn. Vooral wanneer het gaat om figuren van holotypes is dit een eerste vereiste. Ook had een bescheiden correlatietabel met de andere Europese oligoceen-afzettingen de zaak aanmerkelijk verduidelijkt.

Slotconclusie: een alleszins bruikbaar boek, onmisbaar voor iedereen die zich bezig houdt met stratigrafie of palaeontologie van het oligoceen